

ALOIS HERGOUTH VERSEI

A TROGIRI DÍSZKAPU

(Trogir – altes Portal)

Kőbe vésvé
a paradicsom
Az első meztelenség nő és férfi
És állatok
leskelődésnek
fenyegetőzésnek kitevé
A kéz mozdulata
a kígyó
oroszlán
kutya
A szőlőlomb
Kő
A szőlő indái –

De az amit cipel
ami fölé emelkedik az a fekete ív a kereszttel
a bejárat éjszaka a fényből
a kijárat
átmenet
a küszöb kitaposott köve?

Bekormozódva a gyertyák füstjétől
ível boltozat a boltozattal –

Egy fénysugár csak
benn

piros

a jel szeretet
vér –

De kint mégis zsbongnak
a gyerekek a lépcsőfokon
A fecskék derűt kiáltanak
és világos életet a napon

A KARSZTON

(Im Karst)

Az este elmúlt fénye
torlódik össze a romokon és a vöröslő falakon

az ablakok üvegei
törékeny párkányaik

márvány és habarcs és Hold

Szél viszi a port
a kövekről –

És a túloldalon a fölkelő csillag

EGY SZOMORÚ VÁROSBAN

(In einer traurigen Stadt)

Az eső szurkálja a követ
Meztelen fények
villognak a tükörben
A léptek és a kerekek alatt
szilánkokra hull az éjszaka

Nehéz a falak lehelete
a csatornák kigőzölgése

„Eljő majd a nap –
újra nappal lesz és
napfény!”

Ablaktól ablakig
pára az üvegen –

Szegénység
Hűség
mi álmok nélkül alszik
a fekete ölelésben

BATA János fordításai

JEGYZET A KÖLTŐRŐL

Alois Hergouth 1925-ben született Grazban. Költő, elbeszélő, fordító, esszéíró. A kortárs osztrák irodalom egyik legjelentősebb alakja. Művei: *Neon und Psyche* (1952), *Marginalien* (1965), *Sest – und Gebrauchselegien* (1972), *Der Mond im Apfelgarten* (1980), *Poètes actuals* (1978), *Umkreisung der Nacht* (1985), *Grenzgeänger/Meaš* – Kajetan Kovič szlovén fordításaival közösen (1988).

B. J.